

Батракова Т. І.
кандидат економічних наук, доцент

Котухов Д. П.
студент
Запорізький національний університет
м. Запоріжжя, Україна

ІННОВАЦІЇ НА ПІДПРИЄМСТВАХ: ДЖЕРЕЛА ЗАЛУЧЕННЯ ТА ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ В УПРАВЛІННІ

Інновації на сьогодні є основним засобом та способом нарощуванням потужності та ефективності виробництва. Більшість світових компаній постійно застосовують нові технології та рішення, які дозволяють їм підвищувати свою конкурентоспроможність. Але які джерела залучення інновацій існують, та які потенційні проблеми очікують компанію, яка вирішила стати на цей шлях?

Впровадження та застосування інновацій може відбуватися з різних джерел. Кожна окремо взята компанія має визначити для себе найліпше джерело, зважаючи на власні ресурси, організаційну структуру чи кінцеву стратегічну ціль. Враховуючи ці фактори, можна обрати один із шляхів впровадження необхідних інновацій на підприємстві. Основних таких існує три: інноваційне партнерство, внутрішні та зовнішні інновації.

Серед джерел внутрішніх інновацій у компаніях можна виділити спеціальні інноваційні лабораторії та відділи досліджень і розробок. Використання таких внутрішніх засобів інноваційної діяльності забезпечує швидку реалізацію інноваційних рішень та значно пришвидшує їх інтеграцію в виробничий процес. Прикладом такої категорії новацій є створення спеціальної групи співробітників, які будуть проводити мозковий штурм у постійних пошуках інноваційних ідей, що у подальшому будуть передаватися технічним відділам для безпосередньої реалізації. А уже внаслідок створення нового продукту чи прийнятого рішення буде проведено тестування щодо ефективності прийняття цих рішень[1].

Зовнішні інновації включають в себе новітні технології та прогресивні рішення, що залучаються поза межами компанії. Джерелами таких інновацій можуть бути надбання спеціальних інноваційних компаній, партнерів із ланцюгів поставок або навіть підприємств-конкурентів. Використання досвіду інших компаній може виявитися досить корисним, особливо враховуючи те, що перед очима управлінців одразу будуть всі переваги та слабкі сторони впровадження конкретного рішення. Це допоможе з більшою ефективністю застосувати інновацію на власному підприємстві, враховуючи всі переваги, недоліки та заздалегідь створивши всі потрібні умови.

Інноваційне партнерство також частина системи зовнішніх інновацій, однак вони окрім цього можуть надати додаткову інформацію чи консультації, оскільки спеціалізуються на запровадженні новаторських рішень. Прикладами такого партнерства можна вважати інноваційні акселератори та стартапи. Таке партнерство фокусується саме на створенні середовища, де нові прогресивні ідеї та технології об'єднуються з метою отримання нового унікального рішення[1].

Ведення інноваційної політики потребує певних навичок, і управлінці в цьому плані можуть зіткнутися з певними проблемами. Власне, далі і розглянемо найрозповсюдженіші проблеми у цій сфері та визначимо методи їх вирішення.

Перша потенційна проблема на шляху до адаптації інноваційних рішень у компанії - застаріла структура управління. Сьогоднішні реалії різко відрізняються від тих, які були актуальними в час формування більшості із цих систем. Тому замість їх використання краще всього просувати прогресивну корпоративну культуру. Слід також пам'ятати, що між різними корпоративними культурами існує вагома різниця, і в той час як одні з них функціонують з вірою у те, що підприємству не потрібні новації, оскільки воно й так нормально працює, інші все ж таки дотримуються курсу на зростання та розвиток. Якщо в компанії не буде чіткої орієнтованості на прогрес, то управлінські рішення будуть відповідними, і не буде ніякого сенсу у застосуванні нових інноваційних практик. Саме тому, одразу слід окреслити політику компанії, яка буде спрямована на розвиток та спостерігати за тим, щоб усі корпоративні ланки розуміли та сприймали важливість змін, які відбуваються [2].

Можна багато говорити про інновації, та заявляти про те, що вони мають вирішальне значення для компанії, але не інвестуючи в належну інфраструктуру, буде дуже важко впровадити інноваційні рішення у виробництво. Потрібно потурбуватися щоб нова корпоративна структура могла задовольнити зростаючі потреби у ресурсах та технологіях і створила чітку та послідовну стратегію. Відсутність стратегії – прямий шлях до отримання незадовільних результатів та провалу у бізнесі.

При наявності чітко окресленої стратегії та мети використання новації у компанії буде значно більше шансів подолати проблеми та складнощі, які зустрінуться на шляху їх реалізації, оскільки підприємство зможе оптимізувати свої ресурси та направити весь потенціал на пошук необхідного рішення. Все має працювати як чітко налагоджений механізм, що сфокусований на певній цілі, інакше всі зусилля будуть марними[2].

Підсумовуючи вищесказане, слід зазначити, що у будь-якій організації творчі та революційні ідеї можуть бути з легкістю реалізовані, але щоб домогтися цього, потрібно вирішити ряд проблемних питань. Якщо компанія стала на інноваційний шлях, то потрібно докласти усіх необхідних зусиль, щоб це вилилося у позитивні результати діяльності, а не стало марною тратою ресурсів. Якщо слідувати за тверезою стратегією реалізації інноваційних рішень, то це принесе виключно користь, і зможе підвищити конкурентоспроможність та покращити позиції компанії на ринку.

Література:

1. Itonics innovation. 6 Internal Sources Of Innovation. URL: <https://www.itonics-innovation.com/blog/6-internal-innovation-sources-you-should-know>
2. Accept Mission. The top 10 challenges of innovation and how to overcome them. URL: <https://www.acceptmission.com/blog/challenges-of-innovation/>